	8.3	Muut kuin sijoitusriskiä pienentävät johdannaiset	18
	8.4	Enimmäistappion laskenta muille kuin sijoitusriskiä pienentäville johdannaisille	19
	8.4.1	***Sisäinen malli enimmäistappion laskemiseksi***	***19***
9	Vastuuvelan ja eläkevastuun kate (KUMOTTU)		21
	9.1	Omaisuuden katearvon määrittäminen	21
	9.2	Kateluettelon laatiminen	21
	9.3	Kateluettelon sisältö	22
	9.4	Katteeseen kuuluvien varojen säilyttäminen	22
	9.5	Katteen valvonta	23
10	Kumot ut määräykset ja ohjeet		24

1 Soveltamisala ja määritelmät

1.1 Soveltamisala *(Annettu xx.xx.xxxx, voimaan 1.1.2017)*

(1) Näitä määräyksiä ja ohjeita sovelletaan seuraaviin Finanssivalvonnasta annetussa laissa tarkoitettuihin valvottaviin:

- työeläkevakuutusyhtiöt
- Merimieseläkekassa
- ~~Maatalousyrittäjien eläkelaitos~~
- lakisääteistä toimintaa harjoittavat eläkekassat ja AB-eläkekassojen B-osastot
- lakisääteistä toimintaa harjoittavat eläkesäätiöt ja AB-eläkesäätiöiden B-osastot.

(2) Näitä määräyksiä ja ohjeita sovelletaan kaikkiin yllä lueteltuihin valvottaviin. Jos määräystä tai ohjetta sovelletaan vain tiettyyn eläkelaitokseen, on siitä erikseen maininta kyseisen määräyksen tai ohjeen kohdalla.

(3) ~~Maatalousyrittäjien eläkelaitokseen sovelletaan vain luvuissa 4 ja 9 olevia vastuuvelan ja eläkevastuun katetta koskevia määräyksiä ja ohjeita.~~

~~(4)~~(3) Näiden määräysten ja ohjeiden voimaantultua muissa Finanssivalvonnan määräyksissä ja ohjeissa mainitulla toimintapääomalla tarkoitetaan työeläkelaitosten osalta vakavaraisuus-pääomaa.

1.2 Määritelmät *(Annettu xx.xx.xxxx, voimaan 1.1.2017)*

~~(5)~~(4) *Valvottavalla* tarkoitetaan kaikkia edellä luvussa 1.1 esitettyyn määräysten ja ohjeiden soveltamisalaan kuuluvia Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia valvottavia.

~~(6)~~(5) ~~*Työeläkelaitoksella* tarkoitetaan työeläkevakuutusyhtiöitä, Merimieseläkekassaa, lakisääteistä toimintaa harjoittavia eläkekassoja ja eläkesäätiöitä sekä AB-eläkekassojen ja AB-eläkesäätiöiden B-osastoja.~~

Formatted: Font: Not Bold, Italic
Formatted: Finnish
Formatted: Outline numbered + Level: 5 + Numbering Style: 1, 2, 3, … + Start at: 1 + Alignment: Left + Aligned at: 0 cm + Tab after: 2.3 cm + Indent at: 2.3 cm

2 Säädöstausta

2.1 Lainsäädäntö *(Annettu xx.xx.xxxx, voimaan 1.1.2017)*

Näiden määräysten ja ohjeiden aihepiiriin liittyvät seuraavat säädökset:

- laki työeläkevakuutusyhtiöistä (354/1997, jäljempänä myös TVYL)
- vakuutusyhtiölaki (521/2008, jäljempänä myös VYL)
- ~~merimieseläkelaki (1290/2006, jäljempänä myös MEL)~~
- maatalousyrittäjän eläkelaki (1280/2006, jäljempänä myös MYEL)
- vakuutuskassalaki (1164/1992, jäljempänä myös VKL)
- eläkesäätiölaki (1774/1995, jäljempänä myös ESL)
- ~~laki eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta (1114/2006, jäljempänä myös VakVarL)~~
- ~~Sosiaali- ja terveysministeriön asetus luottoluokista eläkelaitoksen vakavaraisuusrajaa laskettaessa (249/2011)~~
- ~~Sosiaali- ja terveysministeriön asetus Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen vastuuvelkaa katettaessa vastuuvelkaan rinnastettavista ja vähennettävistä eristä (1065/2008)~~

2.2 Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet *(Annettu xx.xx.xxxx, voimaan 1.1.2017)*

Finanssivalvonnan oikeus antaa velvoittavia määräyksiä perustuu seuraaviin säännöksiin:

- ~~VakVarL 25 §~~
- VYL 11 luvun 28 §
- TVYL 1 §
- VKL 83 b § ja 83 e §
- ESL 48 a § ja 48 d §
- MEL 210 §

3 Tavoitteet

(1) Näiden määräysten ja ohjeiden tavoitteena on varmistaa, että kaikki lakisääteistä eläketurvaa hoitavat työeläkelaitokset soveltavat vakavaraisuus~~- ja kate~~säännöksiä yhtenäisesti.
(Annettu xx.xx.xxxx, voimaan 1.1.2017)

Formatted: Font: Not Bold

4 Sijoitusten luokittelu

(1) Finanssivalvonnan oikeus antaa sijoitusten luokittelun perusteita koskevia velvoittavia määräyksiä perustuu VakVarL 25 §:ään.

4.1 Sijoitusten luokittelun perusteet

(2) VakVarL 5 §:n mukaan eläkelaitoksen hallituksen on päätettävä sijoitusten luokittelun perusteet ja liitettävä ne eläkelaitoksen sijoitussuunnitelmaan.

(3) Sijoitusten luokittelu koskee luokittelua vakavaraisuuslaskennassa ja vastuuvelkaa sekä eläkevastuuta katettaessa. Luokittelu koskee valvottavan kaikkia sijoituksia.

(4) Luokitellessaan sijoituksiaan valvottava arvioi, mitkä ovat sijoitusten riski- ja tuottoparametrien arvot ja esittää perustelut arviolle. Todellisen riskin mukaan tapahtuvassa sijoitusten luokittelussa otetaan huomioon erityisesti luokiteltavan sijoituksen tuoton volatiliteetti ja korrelaatio suhteessa muihin sijoitusluokkiin. Arvioinnissa käytetään hyväksi sijoitusten riskeistä saatuja käytännön kokemuksia tai luotettavia teoreettisia malleja. Arvioinnissa tulisi ottaa huomioon myös yleisesti hyväksytty käsitys sijoituskohteen riskiluonteesta, mikäli sellainen on olemassa.

MÄÄRÄYS (kohdat 5-7)

(5) Valvottavan hallituksen on tehtävä luokittelun perusteista kirjallinen päätös. Hallituksen tekemästä päätöksestä on käytävä ilmi sijoitusten luokittelun periaatteiden kannalta olelliset seikat ja niiden perustelut. Perusteiden on oltava riittävän yksityiskohtaiset, jotta sijoitukset voidaan luokitella niiden todellista riskiä vastaavasti. Perusteiden lähtökohtana on ensisijaisesti useiden sijoitusten muodostamien ryhmien luokittelu, mutta perusteet voivat tarvittaessa koskea myös yksittäisten sijoitusten luokittelua. Valvottavan sijoitukset on luokiteltava niiden todellisen riskin mukaisesti. Riski- ja tuotto-ominaisuuksiltaan keskenään samankaltaiset sijoitukset tulee pääsääntöisesti luokitella samaan sijoitusryhmään.

(6) Luokittelun tarkoituksena on sijoitusten todellisen riskin esilletuominen. Luokittelun perusteista on käytävä ilmi luokittelutekijät eli kaikki ne syyt ja perustelut, miksi keskenään homogeenisten sijoitusten ryhmä tai yksittäinen sijoitus luokitellaan tiettyyn sijoitusryhmään. Luokittelutekijöiden tulee olla selkeät ja riittävän yksityiskohtaiset. Luokittelun perusteet on pidettävä ajan tasalla.

(7) Valvottavan hallituksen vahvistamia luokittelun perusteita on noudatettava tehtäessä sijoitusten luokittelupäätöksiä. Luokitellessaan sijoituksiaan valvottavan on dokumentoitava sijoitusten luokittelun perusteet. Dokumentoinnista on käytävä selkeästi ja aukottomasti ilmi, mitä hallituksen hyväksymää luokittelun perustetta on käytetty sijoitusten luokittelussa.

4.2 Luottoluokitusten käyttäminen

(8) VakVarL 6 §:n mukaan joukkovelkakirjalainojen ja velkasitoumusten luokittelu tulee tehdä luottoluokkien perusteella.

(9) Valvottava voi valita yhden tai useamman STM:n asetuksessa 249/2011 nimetyn luotto-luokituslaitoksen, jota käytetään määritettäessä omaisuuseräkohtaisia luottoluokituksia.

MÄÄRÄYS (kohdat 10-13)

(10) STM:n asetuksessa mainitun luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia on käytet-tävä johdonmukaisesti. Luokituksia ei saa käyttää valikoiden. Luottoluokituslaitosten anta-mien luokitusten käytön periaatteet on dokumentoitava.

(11) Mikäli luokiteltavalle joukkovelkakirjainstrumentille on käytettävissä ainoastaan yksi nime-tyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, tulee tätä luottoluokitusta käyttää kyseistä erää luokiteltaessa.

(12) Mikäli erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai – järjestelystä, johon luokiteltava erä kuu-luu, on käytettävissä hyväksytyn luottoluokituslaitoksen luottoluokitus, tulee kyseistä luotto-luokitusta käyttää erän luokittelukriteerinä. Jos tiettyyn erään sovellettavaa luottoluokitusta ei ole käytettävissä, tulee luokittelu tehdä liikkeeseenlaskijan pitkäaikaisen luottoluokituk-sen perusteella.

(13) Mikäli joukkovelkakirjainstrumentille ei ole saatavissa nimetyn luottoluokituslaitoksen luoki-tusta, valvottavan tulee itse luokitella instrumentti varovaisuusperiaatetta noudattaen. Val-vottavan tulee dokumentoida luottoluokituksen arviointiin käyttämänsä menettelytavat.

OHJE (kohta 14)

(14) Kohdassa (11) annettuun määräykseen liittyen Finanssivalvonta suosittaa lisäksi, että mi-käli luokiteltavalle joukkovelkakirjainstrumentille on käytettävissä vähintään kaksi nimetyn luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, käytetään luokitteluperustana toiseksi kor-keinta luottoluokitusta.

4.3 Luokittelun perusteiden soveltamisen seuraa minen

MÄÄRÄYS (kohta 15)

(15) Valvottavan hallituksen on seurattava vahvistamiensa luokittelun perusteiden noudatta-mista ja hyväksyttävä vähintään vuosittain selvitys luokittelun perusteiden noudattami-sesta. Valvottavan tulee kiinnittää erityistä huomiota siihen, missä määrin välilliset sijoituk-set ja erilaisten sijoitusten muodostamat kokonaisuudet käyttävät ulkopuolista vierasta pääomaa.

4.4 Sijoitusten siirtäminen toiseen sijoitusryhmään

MÄÄRÄYS (kohdat 16-19)

(16) Sijoituksen siirtäminen ryhmästä toiseen tulee tehdä johdonmukaisesti ja harkitusti, ja siir-tämisen tulee olla perusteltu.

(17) Luokittelu tulee aloittaa tarkoituksenmukaisimman sijoitusryhmän (I-V) valinnalla. Tämän jälkeen tehdään sijoituksen tuotto- ja riskiparametrien arviointi.

(18) Mikäli sijoituksen odotettu tuotto ja riskit poikkeavat sijoituksen tämän hetkisen luokittelu-ryhmän parametreista, tulee sijoitus uudelleen luokitella sen riskejä parhaiten kuvaavaan

ryhmään. Vähäiseksi tai tilapäiseksi katsottava poikkeama ei aiheuta sijoituksen luokittelumuutosta.

(19) Valvottavan tulee määritellä ja kirjallisesti dokumentoida kaikki ne seikat, joilla se arvioi sijoituksen odotettua tuottoa ja riskejä. Valvottavan tulee lisäksi määrittää ja kirjallisesti dokumentoida kaikki sellaiset merkitykselliset seikat, joihin perustuen todellisen riskin mukainen sijoituksen luokittelu on tehty.

4.5 Sijoitusten luokittelu useaan alaryhmään

MÄÄRÄYS (kohta 20)

(20) Tarvittaessa sijoitus luokitellaan useaan alaryhmään. Sijoituksia, jotka sisältävät riskiltään erilaisia osia, ja jotka ovat eroteltavissa toisistaan, on valvottavan riskien hallinnan kannalta seurattava erikseen. Sijoitusten osat voidaan luokitella niiden todellisten riskien mukaan tarkoituksenmukaisimpiin alaryhmiin. Tällöin sijoitus jaetaan osiin ja kukin osa luokitellaan sen riskiä parhaiten vastaavaan alaryhmään. Alaryhmien ei tarvitse välttämättä kuulua samaan sijoitusryhmään I-V.

OHJE (kohta 21)

(21)(2) Sijoituksen luokittelu useaan alaryhmään voi tulla kyseeseen erityisesti silloin, kun sijoituksen luokitteleminen kokonaisuutena ei vakavaraisuusrajaa laskettaessa tuo esille sijoituksen todellista riskiä. Tällaisia sijoituksia ovat erityisesti sijoitukset, jotka eivät ole selkeästi esimerkiksi joukkovelkakirjalainoja tai osakkeita, vaan sisältävät ominaisuuksia erityyppisistä saatavista ja/tai sijoituksista. Useaan sijoitusalaryhmään saattaa olla tarkoituksenmukaista luokitella myös sijoituskorit, mikäli ne sisältävät sellaisia johdannaiselementtejä, jotka eivät kohdistu suoraan sijoituskorin kohde-etuutena oleviin käteissijoituksiin. Sijoituksia, jotka voi olla tarpeen luokitella useaan alaryhmään, ovat esimerkiksi käänteislainat, optiolainat, vaihtovelkakirjalainat, kiinnevakuudelliset lainat, indeksilainat, sertifikaatit, muut arvopaperimuotoon saatetut saatavien liikkeeseenlaskut, sijoitusrahastot tai muut yhteissijoitusyritykset sekä erityyppiset muut välilliset sijoitukset.

54 Vakavaraisuus

(1) Finanssivalvonnan oikeus antaa vakavaraisuuspääomaa koskevia velvoittavia määräyksiä perustuu seuraaviin säännöksiin:

- työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 1 §:n 3 momentti
- vakuutusyhtiölain 11 luvun 28 §
- eläkesäätiölain 48 a §
- vakuutuskassalain 83 b §
- merimieseläkelain 210 §

(2) Vakavaraisuuspääoma lasketaan työeläkevakuutusyhtiöillä TVYL 16 §:n, merimieseläkekassalla MEL 208 §:n, eläkesäätiöillä ESL 48 a §:n ja eläkekassoilla VKL 83 b §:n mukaisesti.

(3) Vakavaraisuuspääomaa laskettaessa sijoitukset arvostetaan käypään arvoon.

MÄÄRÄYS (kohta 4)

(4) Sijoitusten käyvät arvot määritetään työeläkevakuutusyhtiöiden ja Merimieseläkekassan osalta Finanssivalvonnan kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevien määräysten ja ohjeiden (14/2012): Vakuutusyhtiöt, työeläkevakuutusyhtiöt, vakuutusyhdistykset, vakuutusomistusyhteisöt, kolmannen maan vakuutusyhtiöiden sivuliikkeet ja lailla perustetut eläkelaitokset 11 luvun mukaisesti ja eläkesäätiöiden ja -kassojen osalta Finanssivalvonnan kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevien määräysten ja ohjeiden (15/2012): Eläkesäätiöt ja eläkekassat 10 luvun mukaisesti.

5.14.1 Vakavaraisuus pääomaan luettavat erät

MÄÄRÄYS (kohdat 5-6)

(5) Vakavaraisuuspääomaan luetaan johdannaisten arvostuserot siltä osin kuin niitä ei ole otettu huomioon tuloksessa, omassa pääomassa tai omaisuuden arvostuseroissa.

(6) Taseeseen sisältyvät laskennalliset verovelat lisätään vakavaraisuuspääomaan, mikäli ne eivät lähitulevaisuudessa todennäköisesti realisoidu. Taseeseen kirjaamaton laskennallinen verosaaminen voidaan lisätä vakavaraisuuspääomaan vain, jos sen toteutuminen lähitulevaisuudessa on todennäköistä. Arvioinnissa noudatetaan Kirjanpitolautakunnan yleisohjetta laskennallisista veroveloista ja -saamisista (12.9.2006).

~~5.2~~4.2 Vakavaraisuus pääomasta vähennettävät erät

MÄÄRÄYS (kohdat 7-10)

(7) Aineettomien hyödykkeiden tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus tulee vähentää myös silloin, kun johonkin tasearvoon tosiasiallisesti sisältyy aineettoman hyödykkeen hankinta-arvoa, riippumatta siitä miten se on kirjattu kirjanpitoon.

(8) Taseeseen merkitsemättömillä velkoihin rinnastettavilla erillä tarkoitetaan muita kuin vakuutuksiin perustuvia vastuusitoumuksia, joita vastaavaa vastuuta ei ole merkitty taseeseen velaksi.

(9) Jos on todennäköistä, että taseeseen kirjaamattomat verovelat jaksotuseroista, arvostuseroista, arvonkorotusrahastosta tai muista väliaikaisista eroista sekä vakavaraisuuspääomaan sisällytetystä poistoerosta ja vapaaehtoisista varauksista realisoituvat lähitulevaisuudessa, vähennetään ne vakavaraisuuspääomasta. Taseeseen sisältyvä laskennallinen verosaaminen vähennetään vakavaraisuuspääomasta, mikäli sen toteutuminen lähitulevaisuudessa ei ole todennäköistä. Arvioinnissa noudatetaan Kirjanpitolautakunnan yleisohjetta laskennallisista veroveloista ja -saamisista.

(10) Vieraasta sitoumuksesta annetuista panteista ja kiinnityksistä vähennetään vastuuta vastaava määrä, jossa otetaan huomioon vieraan sitoumuksen pieneneminen esim. lainan lyhennysten kautta sekä vieraaseen sitoumukseen kohdistettu pantatun tai kiinnitetyn omaisuuden käypä arvo.

65 Eläkesäätiöiden ja eläkekassojen sä- maksuvelvollisuuteen perustuvan ei vaatimukset riskien hallintasuunnitel- malle

(1) Finanssivalvonnan oikeus antaa riskienhallintasuunnitelman laatimista ja toimittamista koskevia velvoittavia määräyksiä perustuu seuraaviin säännöksiin:

- eläkesäätiölain 48 d §
- vakuutuskassalain 83 e §

(2) Riskienhallintasuunnitelman laatimisesta määrätään tarkemmin Finanssivalvonnan Eläkekassoille ja eläkesäätiöille antamien määräys- ja ohjekokoelmien luvuissa 2A.1.1. Yleiset ohjeet riskienhallintasuunnitelman laatimisesta annetaan Finanssivalvonnan Eläkekassoille ja eläkesäätiöille antamien määräys- ja ohjekokoelmien luvuissa 2A.2.3.

6.15.1 Riskienhallintasuunnitelma n laatiminen

MÄÄRÄYS (kohdat 3-8)

(3) Riskienhallintasuunnitelmassa eläkesäätiön ja eläkekassan tulee kertoa, minkä suuruisen työnantajan ja osakkaan lisämaksuvelvollisuuteen perustuvan erän (jäljempänä lisämaksuerä) se lukee osaksi vakavaraisuuspääomaa. Riskienhallintasuunnitelmassa tulee osoittaa, että vakavaraisuuspääomaan luetun lisämaksuerän suuruinen lisämaksu ei muodostu niin suureksi, että se vaarantaisi säätiötyönantajan, eläkekassan osakkaiden tai eläkelaitoksen normaalin toiminnan.

(4) Riskienhallintasuunnitelmassa tulee kuvata sekä sanallisesti että laskelmin, miten eläkelaitoksen sijoitusstrategia (sijoitussuunnitelma, sijoitusjakauma) muuttuu lisämaksuerän myötä verrattuna siihen, ettei erä olisi vakavaraisuuspääomassa. Lisäksi suunnitelmassa tulee kuvata, mikä vaikutus tällä muutoksella arvioidaan olevan sijoitusten tuotto-odotukseen sekä sitä kautta vakavaraisuuteen. Tavoitteet tulee konkretisoida sekä niiden toteuttamiskelpoisuus perustella.

(5) Eläkesäätiölain muuttamisesta annetun lain (443/2012) ja vakuutuskassalain muuttamisesta annetun lain (444/2012) voimaantulosäännöksessä lisämaksuerän enimmäismäärää on korotettu vuoden 2021 loppuun asti. Korotuksella annetaan laitoksille aikaa kasvattaa muuta vakavaraisuuspääomaa alan keskimääräiseen vakavaraisuuteen nähden samalle suhteelliselle tasolle kuin mitä se oli ennen lakiuudistusta. Jos eläkelaitoksen lisämaksuerä on pysyvää enimmäismäärää suurempi, tulee riskienhallintasuunnitelmassa kuvata, miten

eläkelaitos aikoo kasvattaa muuta vakavaraisuuspääomaa korotuksen voimassaoloaikana tai millä muilla toimin se aikoo varautua korotuksen poistumiseen.

(6) Lisämaksuerän mitoittamisen sekä sen käytölle asetettujen tavoitteiden tulee olla realistisia suhteessa markkinatilanteeseen sekä työnantajan ja osakkaiden maksukykyyn. Markkinatilanteen osalta tulee käyttää ulkopuolista informaatiota.

(7) Riskienhallintasuunnitelmassa tulee erityisesti määritellä, missä tilanteissa vakavaraisuutta vahvistetaan perimällä lisää vakuutusmaksua ja missä tilanteissa maksunalennuksia rajoitetaan. Tilanteet ja niiden aiheuttamat seuraamukset tulee kuvata niin selkeästi, että kuvauksen perusteella hallitus ja siten vakuutuksenottajat ovat tietoisia vakavaraisuuden parantamiseksi mahdollisesti realisoituvasta lisämaksusta.

(8) Riskienhallintasuunnitelma tulee päivittää lisämaksuerän määrän, tavoitteiden ja seurannan osalta vähintään vuosittain.

~~6.2~~5.2 Toteutumisen seuranta

(9) Eläkesäätiölain 48 g §:n ja vakuutuskassalain 83 u §:n mukaan eläkesäätiön ja eläkekassan tulee seurata riskienhallintasuunnitelmassa lisämaksuerän käytölle asetettujen tavoitteiden toteutumista. Eläkesäätiö tai eläkekassa ei voi lukea mainittua erää vakavaraisuuspääomaan, jos eläkelaitoksen toiminta ei vastaa riskienhallintasuunnitelmaa.

(10) Luettuaan lisämaksuerän vakavaraisuuspääomaan eläkesäätiön ja eläkekassan on edellisessä kohdassa mainittujen pykälien mukaan seurattava vakavaraisuutensa suhdetta työeläkejärjestelmän keskimääräisen vakavaraisuuden tasoon.

MÄÄRÄYS (kohdat 11-12)

(11) Eläkesäätiön ja eläkekassan tulee riskienhallintasuunnitelmassa analysoida aiempina vuosina vakavaraisuudelle asetettujen tavoitteiden toteutumista. Suunnitelmassa tulee osoittaa, että eläkelaitos on toiminut suunnitelman mukaisesti erityisesti vakuutusmaksujen osalta.

(12) Riskienhallintasuunnitelmasta tulee ilmetä, miten eläkesäätiö tai eläkekassa seuraa vakavaraisuutensa kehitystä suhteessa työeläkejärjestelmän keskimääräiseen vakavaraisuuteen (ennakoiva varoitusraja) sekä toimenpiteet, joihin eläkelaitos ryhtyy, jos sen vakavaraisuus alenee siten, että poikkeama keskimääräiseen tasoon on merkittävä. Ennakoivan varoitusrajan tulee kuvata järjestelmän keskimääräistä vakavaraisuutta ja riskinkantokykyä. Jos ennakoivaksi varoitusrajaksi valitaan jokin muu kuin

$$\min(0{,}75\ p; VPO^{siirt}),$$

missä

p = täydennyskertoimen määräämisessä käytettävä työeläkelaitosten keskimääräinen vakavaraisuusaste ja

VPO^{siirt} = siirtyvän vakavaraisuuspääoman määrä,

on mittarin valinta perusteltava riskienhallintasuunnitelmassa. Ennakoivan varoitusrajan alitus sallitaan enintään kahden vuoden ajan ilman, että vakavaraisuutta on vahvistettava lisämaksuin tai vakuutusmaksujen alennuksia rajoittamalla.

76 Taloudellisen aseman tervehdyttäm suunnitelma ja lyhyen aikavälin rah tussuunnitelma

(1) Finanssivalvonnan oikeus antaa taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa ja lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmaa koskevia velvoittavia määräyksiä perustuu seuraaviin määräyksiin:

- työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 1 §:n 3 momentti
- vakuutusyhtiölain 11 luvun 28 §
- eläkesäätiölain 48 d §
- vakuutuskassalain 83 e §
- merimieseläkelain 210 §

~~7.1~~6.1 Taloudellisen aseman tervehdyt tämissuunnitelma

(2) Jos työeläkelaitoksen vakavaraisuuspääoma on pienempi kuin vakavaraisuusraja, on Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi viipymättä toimitettava taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma (TVYL 20 §, ESL 48 d §, VKL 83 e § ja MEL 209 §).

MÄÄRÄYS (kohdat 3-4)

(3) Taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman tulee sisältää ainakin seuraavat tiedot:

- esitys toimenpiteistä, jotka tarvitaan vakavaraisuustilan tervehdyttämiseksi
- selvitys siitä, millä tavoin ehdotettujen toimenpiteiden arvioidaan vaikuttavan vakuutettuihin etuihin turvaavasti
- määräaika, jonka kuluessa tervehdyttämistoimenpiteet on tarkoitus toteuttaa
- vakavaraisuuden kehittymistä koskeva ennuste
- ennuste tuloslaskelmasta ja taseesta sekä arvio maksuvalmiudesta
- arvio vastuuvelan ja eläkevastuun sekä vakavaraisuuspääoman kattamiseen käytettävissä olevista varoista.

(4) Finanssivalvonta voi vaatia yksittäistapauksessa tervehdyttämissuunnitelmaan sisällytettäväksi muitakin tietoja.

~~7.2~~6.2 Lyhyen aikavälin rahoitussuunnit elma

(5) Jos työeläkelaitoksen vakavaraisuuspääoma on pienempi kuin vähimmäispääomavaatimus, on Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi viipymättä toimitettava lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma (TVYL 20 §, ESL 48 d §, VKL 83 e § ja MEL 209 §).

MÄÄRÄYS (kohta 6)

(6) Rahoitussuunnitelman tulee sisältää perusteltu selvitys niistä toimenpiteistä, joilla vakavaraisuuspääoma saadaan kolmen kuukauden kuluessa vähintään yhtä suureksi kuin vähimmäispääomavaatimus.

8 Johdannaissopimusten käsittely vakavaraisuuslaskennassa

(1) Finanssivalvonnan oikeus antaa johdannaissopimusten käyttämistä, luokittelua ja johdannaissopimusten käsittelyä vakavaraisuusrajan laskennassa sekä enimmäistappion määrittelyä koskevia velvoittavia määräyksiä perustuu VakVarL 25 §:ään.

8.1 Johdannaisten käsittelyn perusteet

MÄÄRÄYS (kohdat 2-3)

(2) Työeläkelaitoksen hallituksen vuosittain hyväksymässä selvityksessä johdannaissopimusten käytön perusteiden soveltamisen kokonaisvaikutuksesta työeläkelaitoksen vakavaraisuusrajaan on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- muiden kuin sijoitusriskiä pienentävien johdannaissopimusten kautta otettu enimmäisriski vuoden aikana;
- johdannaissopimusten käyvin arvoin laskettu tulos sijoitusryhmittäin;
- selvitys johdannaissopimusten käyttämisen vaikutuksesta vakavaraisuusrajaan.

(3) Johdannaissopimuksen luokittelua koskeva menettely eroaa sen mukaan, onko kysymyksessä sijoitusriskiä pienentävä johdannaissopimus vai muu kuin sijoitusriskiä pienentävä johdannaissopimus.

8.2 Sijoitusriskiä pienentävä johdannainen

MÄÄRÄYS (kohdat 4-10)

(4) Sijoitusriskiä pienentävä johdannaissopimus luokitellaan vakavaraisuuslaskennassa yhdessä suojauksen kohteen tai kohteiden kanssa. Kokonaisriskin arvioimiseksi työeläkelaitoksen on oltava selvillä johdannaissopimuksen kohteen tai kohteiden riskistä ja siitä, miten johdannaissopimus vaikuttaa siihen. Johdannainen voidaan luokitella vakavaraisuuslaskennassa sijoitusriskiä pienentäväksi, mikäli seuraavat ehdot täyttyvät:

- tavoitteena on tappioilta suojautuminen;
- työeläkelaitos kykenee osoittamaan, mitä yksittäistä sijoitusta, tai jos riskien suojauksen kohteita on useita, mitä sijoitusten muodostamaa kokonaisuutta suojaus koskee. Sijoitusten muodostama kokonaisuus voi muuttua dynaamisesti, mikäli suojauksen tehokkuus kuitenkin säilyy riittävänä;

– johdannaissopimuksen ja suojattavan sijoituksen välillä on riittävä yhteys, vaikka niiden kohde-etuus ei olisikaan sama;
– riskin pienentämisen tehokkuus on arvioitu etukäteen.

(5) Johdannainen voidaan luokitella vakavaraisuuslaskennassa sijoitusriskiä pienentäväksi, mikäli se poistaa vähintään 70 prosenttia suojattavasta riskistä. Arvion tulee perustua dokumentoituihin periaatteisiin ja dataan.

(6) Työeläkelaitoksen hallituksen tulee hyväksyä periaatteet, joilla johdannaissopimukset luokitellaan sijoitusriskiä pienentäviksi.

(7) Sijoitusriskiä pienentävien johdannaisten määrittelyn lähtökohta on riskienhallinta. Se ei ole vakavaraisuusrajaa määritettäessä sidoksissa kirjanpidon suojauslaskennan määritelmiin. Mikäli johdannaissopimus luokitellaan vakavaraisuuslaskennassa riskiä pienentäväksi, tulee sopimuksen riskiä pienentävä vaikutus perustella.

(8) Sijoitusriskiä pienentävän johdannaissopimuksen käyttötarkoitus on määriteltävä ja dokumentoitava sopimusta tehtäessä.

(9) Johdannaisilla tapahtuvaa sijoitusriskien pienentämisen tehokkuutta tulee arvioida säännöllisesti. Suojauksen tehokkuutta tulee seurata vähintään neljännesvuosittain. Käyttötarkoitus on muutettava ei-sijoitusriskiä pienentäväksi, jos suojaus ei toimi riittävän tehokkaasti. Vaikeissa markkinatilanteissa seurannan on oltava ajantasaista. Suojauksen katsotaan jatkuvan, jos sijoitus korvataan toisella samanlaisella sijoituksella ja korvaaminen toisella sijoituksella on osa työeläkelaitoksen kirjallista suojausstrategiaa. Korvaaminen uudella sijoituksella tulee dokumentoida uudelleen suojaukseksi.

(10) Suojauksen tehokkuuden arviointi voi perustua riskimittariin (esimerkiksi VaR -luku), volatiliteettiin tai korrelaatioon. Menetelmiä tulee soveltaa johdonmukaisesti.

8.3 Muut kuin sijoitus riskiä pienentävät johdannaiset

MÄÄRÄYS (kohdat 11-13)

(11) Johdannaissopimuksen luokittelu vakavaraisuusrajan laskennassa perustuu kohde-etuuteen, jonka perusteella johdannaissopimuksen riski määräytyy.

(12) Jos johdannaisen kohde-etuuden sijoitusryhmä ei kuvaa todellista riskiä riittävän hyvin, tulee johdannainen luokitella riskiä parhaiten vastaavaan sijoitusryhmään.

(13) Johdannaisen kohde-etuusmäärä otetaan huomioon delta-korjattuun arvoon, mikäli se on yksikäsitteinen eikä aliarvioi riskiä merkittävästi. Muussa tapauksessa kohde-etuusmäärä arvioidaan skaalattuna VaR-lukuna, jossa ennustehorisontiksi oletetaan vuosi ja luottamustasoksi 97,5 %. Mikäli kohde-etuus luokitellaan ryhmään L, tulee johdannaisesta aiheutuvaksi kohde-etuuden määräksi

$$K_t = \frac{VaR(t, 97.5\,\%)}{\sigma(L)N^{-1}(97.5\,\%)\sqrt{t}},$$

missä

$VaR(t, 97.5\ \%)$ = johdannaisen aikahorisontilla t ja luottamustasolla 97,5 % laskettu tappioriski,

t = aikahorisontti vuosina,

$\sigma(L)$ = sijoitusryhmän L hajonta ja

$N^{-1}(97.5\ \%)$ = standardoidun normaalijakauman 97,5 % kvantiilipiste.

8.4 Enimmäistappion laskenta muille kuin sijoitusriskiä pienentäville johdannaisille

MÄÄRÄYS (kohdat 14-15)

(14) Enimmäistappio kuvastaa suurinta sellaista tappiota, joka muista kuin sijoitusriskiä pienentävistä johdannaisista voi syntyä valitulla luottamustasolla ja aikahorisontilla. Työeläkelaitoksen on vähintään viikoittain laskettava muiden kuin sijoitusriskiä pienentävien johdannaissopimusten enimmäistappio. Enimmäistappio lasketaan eläkelaitoksen omalla sisäisellä mallilla. Enimmäistappion tulee jatkuvasti alittaa VakVarL 6 §:n ryhmän I ja ryhmän II.2 yhteenlaskettu määrä.

(15) Työeläkelaitoksen tulee ilmoittaa Finanssivalvonnalle, mikäli vuoden aikahorisonttia ja 97,5 %:n luottamustasoa vastaava enimmäistappio on ylittänyt VakVarL 7 §:ssä määritetyn rajan.

8.4.1 Sisäinen malli enimmäistappion laskemiseksi

MÄÄRÄYS (kohdat 16-28)

(16) Enimmäistappio lasketaan eläkelaitoksen sisäisellä mallilla. Sisäisen mallin muotoa ei ole rajoitettu, mutta sen tulee täyttää tässä luvussa esitetyt vaatimukset.

(17) Johdannaisten enimmäistappion laskeminen tapahtuu laskentapäivän johdannaissalkulla netotus huomioiden. Johdannaisposition oletetaan laskennassa pysyvän vakiona yli käytetyn aikahorisontin, eli instrumenttien mahdollista erääntymistä käytetyn aikahorisontin kuluessa ei huomioida laskennassa.

(18) Enimmäistappio määritetään 97,5 prosentin luottamustasolla ja yhden vuoden pitoaikaa vastaavalla aikahorisontilla. Enimmäistappion laskennassa voidaan riskinmittana käyttää Value at Risk (VaR) lukua tai muuta vähintään yhtä konservatiivista riskinmittaa.

(19) Jos enimmäistappion laskennassa aikahorisonttina on käytetty jotain muuta kuin yhtä vuotta, voidaan yhden vuoden aikahorisonttia vastaava enimmäistappio laskea kaavalla

$$VaR(1\ vuosi, 97.5\ \%) = \frac{VaR(t, 97.5\ \%)}{\sqrt{t}},$$

missä

$VaR(t, 97.5\ \%)$ = muiden kuin sijoitusriskiä pienentävien johdannaisten aikahorisontilla t ja luottamustasolla 97,5 % laskettu enimmäistappio ja

t = laskennassa käytetty aikahorisontti vuosina.

(20) Sisäisen mallin tulee kuvata riittävällä tarkkuudella kaikki keskeiset riskitekijät toiminnan laajuus ja monimuotoisuus huomioiden.

(21) Mikäli historiallisen tuottosarjan volatiliteetti ei kuvaa johdannaisinstrumentin riskejä kattavasti, on instrumenteille suoritettava konservatiivisia stressitestejä. Stressitestien tulokset lisätään netottamatta johdannaissalkulle laskettuun enimmäistappioon.

(22) Enimmäistappion laskennassa käytettävän menetelmän on perustuttava objektiivisiin ja ajantasaisiin tietoihin.

(23) Mallin on kyettävä tunnistamaan johdannaisten optionaalisuudet, ei-identtisten instrumenttien hintakehityksen erkanemisesta johtuvat merkittävät riskit (basis-riski) sekä positioiden keskittyneisyydestä aiheutuvat riskit.

(24) Malli on validoitava käyttöönoton yhteydessä ja validointi tulee suorittaa määräajoin. Lisäksi validointi tulee suorittaa, jos salkun rakenteessa tai markkinoilla tapahtuu merkittäviä rakenteellisia muutoksia, jotka voivat vaikuttaa mallin luotettavuuteen.

(25) Mallin luotettavuutta ja toimintaa tulee seurata toteumatesteillä, joissa verrataan johdannaisposition kehitystä mallin antamaan enimmäistappioon nähden.

(26) Työeläkelaitoksen tulee laatia ja ylläpitää kirjallista dokumentaatiota enimmäistappion laskentaan käytettävästä sisäisestä mallista. Dokumentaatio tulee toimittaa Finanssivalvonnalle. Työeläkelaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle kaikista merkittävistä malliin liittyvistä muutoksista.

(27) Kuvaus sisäisestä mallista tulee liittää osaksi sijoitussuunnitelmaa.

(28) Mallin antamat tulokset tulee raportoida säännöllisesti hallitukselle ja sijoitustoiminnasta vastaaville henkilöille.

9 Vastuuvelan ja eläkevastuun kate

9.1 Omaisuuden katearvon määrittäminen

(1) Finanssivalvonnan oikeus antaa vastuuvelan ja eläkevastuun katteeseen liittyviä velvoittavia määräyksiä perustuu VakVarL 25 §:ään.

MÄÄRÄYS (kohdat 2-4)

(2) Vastuuvelan ja eläkevastuun katteeseen luettava omaisuus arvostetaan kullakin tarkasteluhetkellä käypään arvoon. Käyvät arvot määritetään työeläkevakuutusyhtiöiden, Merimieseläkekassan ja Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen osalta Finanssivalvonnan kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevien määräysten ja ohjeiden (14/2012): Vakuutusyhtiöt, työeläkevakuutusyhtiöt, vakuutusyhdistykset, vakuutusomistusyhteisöt, kolmannen maan vakuutusyhtiöiden sivuliikkeet ja lailla perustetut eläkelaitokset 11 luvun mukaisesti ja eläkekassojen ja -säätiöiden osalta Finanssivalvonnan kirjanpitoa, tilinpäätöstä ja toimintakertomusta koskevien määräysten ja ohjeiden (15/2012): Eläkesäätiöt ja eläkekassat 10 luvun mukaisesti.

(3) Mikäli omaisuuserään kohdistuu panttioikeus tai muu erityinen oikeus, joka rajoittaa omaisuuserän käyttämistä valvottavan selvitys- tai konkurssipesässä, tällaisen oikeuden arvo on vähennettävä näiden määräysten mukaan muutoin laskettavasta katearvosta. Vähennettävä määrä on arvioitava luotettavalla tavalla ottamalla huomioon erityisen oikeuden sisältö ja sanotun oikeuden vaikutus omaisuuden rahaksi muuttamiseen.

(4) Katteeseen luettavia varoja arvostettaessa omaisuuden katearvosta on vähennettävä varoja hankittaessa syntyneet velat.

9.2 Kateluettelon laatiminen

MÄÄRÄYS (kohdat 5-7)

(5) Kateluettelo on laadittava automaattisen tietojenkäsittelyn tallenteena tai selväkielisessä kirjallisessa muodossa. Tallennusmuodosta riippumatta kateluettelo on voitava tarvittaessa saattaa selväkieliseen muotoon.

(6) Tilikauden päättymisajankohdan tilannetta vastaava kateluettelo on laadittava viimeistään kolmen (3) kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. Eläkekassan ja eläkesäätiön tilikauden päättymisajankohdan tilannetta vastaava kateluettelo liitteineen on laadittava viimeistään neljän (4) kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. Kateluettelo on säilytettävä tilinpäätösajankohtaa seuraavat kymmenen (10) vuotta.

(7) Kateluettelo tulee ylläpitää ajantasaisena.

9.3 Kateluettelon sisältö

MÄÄRÄYS (kohdat 8-15)

(8) Kateluettelon tulee sisältää tiedot ainakin vastuuvelan ja eläkevastuun katteena olevista varoista VakVarL 6 §:n mukaan ryhmiteltyinä ja lain 12–18 §:n mukaisten edellytysten ja rajoitusten täyttymisestä. Kustakin yksittäisestä omaisuuserästä kateluetteloon on merkittävä riittävät yksilöintitiedot, kuten omaisuuserän ja siihen kuuluvien asiakirjojen nimike, sijainti, säilytyspaikka ja katearvo sekä käypä arvo, jos se poikkeaa katearvosta.

(9) VakVarL:n mukaisista velkasitoumuksista on omaisuuserittäin ilmoitettava velallisen ja/tai takaajan nimi, nimellisarvo, katearvo ja selvitys katearvosta, jos se poikkeaa käyvästä arvosta. Velkasitoumukset tulee ryhmitellä velallisen ja takaajan mukaisesti. Lisäksi tulee antaa selvitys velalliskohtaisista yhteismääristä ottaen huomioon VakVarL 17 §.

(10) VakVarL 16 §:n mukaisista varoista tulee antaa erikseen selvitys valvottavan omistamista varoista ja erikseen velkasitoumuksista, joissa kyseisiä varoja on vakuutena. Omaisuudesta luetteloidaan nimi, yksilöintitiedot, katearvo, perusteet katearvolle sekä katearvoa vähentävät seikat.

(11) Katteen muusta omaisuuserästä on käytävä ilmi omaisuuseräkohtaisesti tiedot vastaavasti kuin kohdissa (8) – (10).

(12) Kateluettelon tiedot on mahdollista esittää joko varsinaisessa kateluettelossa tai sen liitteissä. Kateluettelon liitteet laaditaan vastaavalla jaottelulla kuin kateluettelo eli VakVarL:n mukaisesti ryhmiteltynä.

(13) Jos omaisuuserään kohdistuu sen katearvoa vähentävä panttioikeus tai muu erityinen oikeus, joka rajoittaa omaisuuserän käyttämistä valvottavan selvitystilan tai konkurssin aikana, oikeus on mainittava kateluettelossa ilmoittamalla oikeuden sisältö, arvo ja haltija sekä etuoikeusasema suhteessa katteen haltijaan.

(14) AB-eläkekassan ja AB-eläkesäätiön on laadittava erilliset luettelot TyEL:n mukaisesta eläketurvasta ja vapaaehtoisista lisäeduista aiheutuvan vastuuvelan ja eläkevastuun katteena olevista varoista.

(15) Työnantajakohtaista järjestelmää noudattavissa yhteiseläkesäätiöissä luettelot katteena olevasta omaisuudesta laaditaan työnantajakohtaisesti.

9.4 Katteeseen kuuluvien varojen säilyttäminen

MÄÄRÄYS (kohdat 16-17)

(16) Katteeseen kuuluvat arvopaperit ja muut varat on säilytettävä valvottavan hallussa tai, jos siihen on perusteltua syytä, Euroopan talousalueella toisen vakuutusyhtiön, julkisen valvonnan alaisen luottolaitoksen tai julkisen valvonnan alaisen arvopaperinvälitysliikkeen hallussa. Jos arvopaperi kuuluu arvo-osuusrekisteriin, rekisterin on oltava julkisessa valvonnassa Euroopan talousalueella. Valvottavan tulee laatia kirjallinen sopimus arvopapereiden ja muiden varojen säilyttämisestä ja tähän liittyvästä raportoinnista. Valvottavan

vastuuvelan ja eläkevastuun katteeseen kuuluvat varat ja sitoumukset on säilytettävä erillään valvottavan muista varoista ja sitoumuksista.

(17) Muut valtiot rinnastetaan Euroopan talousalueeseen siltä osin, kuin varoja on sijoitettu VakVarL:n mukaisesti muihin kuin ETA-valtioihin.

9.5 Katteen valvonta

OHJE (kohdat 18-20)

(18) Valvottavan hallituksen tulisi huolehtia siitä, että valvottavan vastuuvelka ja eläkevastuu on katettu ja että kateomaisuus täyttää lain, asetusten ja niiden nojalla annettujen Finanssivalvonnan määräysten asettamat vaatimukset.

(19) Valvottavan toimitusjohtajan tulisi välittömästi ilmoittaa valvottavan hallitukselle ja tilintarkastajalle, jos hän havaitsee puutteita vastuuvelan katteessa.

(20)(7) Valvottavan toimitusjohtajan tai hallituksen tulisi viipymättä ilmoittaa Finanssivalvonnalle, jos on ilmeistä, että valvottava ei täytä vastuuvelan tai eläkevastuun katetta koskevia vaatimuksia.

107 Kumotut määräykset ja ohjeet

(1) Nämä määräykset ja ohjeet kumoavat voimaan tullessaan seuraavat Finanssivalvonnan määräykset ja ohjeet:

- Vakuutusyhtiöille, työeläkevakuutusyhtiöille, vakuutusyhdistyksille, vakuutusomistusyhteisöille, kolmannen maan vakuutusyhtiöiden sivuliikkeille ja lailla perustetuille eläkelaitoksille 1.9.2012 päivitetyn määräys- ja ohjekokoelman (dnro 9/101/2011) luvun 10 Työeläkelaitoksen sijoitustoiminta ja työeläkelaitosta koskevat vakavaraisuus- ja katesäännökset alaluvut 10.2 Sijoitusten luokittelu, 10.3 Vastuuvelan kate, 10.4 Vakavaraisuus, 10.5.2 Johdannaissopimuksia ja niiden käyttämistä koskevien perusteiden seuranta, 10.5.3 Johdannaissopimusten luokittelu, 10.6 Taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma ja lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma, 10.7 Sijoitusten luokittelu sekä alaluvun 10.5.1 kohdan (7) määräykset ”Työeläkelaitoksen on jatkuvasti laskettava johdannaissopimusten suurin mahdollinen enimmäistappio. Enimmäistappion laskentamenetelmä on perusteluineen ja käytettyine parametreineen ilmoitettava VVV:lle vuosittaisen johdannaissopimuksia koskevan selvityksen yhteydessä.”
- Eläkekassoille 1.7.2011 päivitetyn määräys- ja ohjekokoelman (dnro 7/101/2011) luvun 2A Lakisääteistä toimintaa harjoittavan eläkekassan ja AB-eläkekassan B-osaston sijoitustoiminta, vastuuvelan kate ja vakavaraisuus alaluvut 2A.1.2 Sijoitusten luokittelu, 2A.1.3 Vastuuvelan kate, 2A.1.4 Vakavaraisuutta koskevat määräykset, 2A.1.5.2 Johdannaissopimuksia ja niiden käyttämistä koskevien perusteiden seuranta, 2A.1.5.3 Johdannaissopimusten luokittelu, 2A.1.6 Erinäisiä määräyksiä, 2A.2.1 Sijoitusten luokittelu, 2A.2.2 Vakuuksien arvostaminen ja niiden merkitys vastuuvelkaa katettaessa sekä alaluvun 2A.1.5.1 määräykset ”Eläkekassan on jatkuvasti laskettava johdannaissopimusten suurin mahdollinen enimmäistappio. Enimmäistappion laskentamenetelmä on perusteluineen ja käytettyine parametreineen ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle vuosittaisen johdannaissopimuksia koskevan selvityksen yhteydessä.”
- Eläkesäätiöille 1.7.2011 päivitetyn määräys- ja ohjekokoelman (dnro 8/101/2011) luvun 2A Lakisääteistä toimintaa harjoittavan eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön B-osaston sijoitustoiminta, eläkevastuun kate ja vakavaraisuus alaluvut 2A.1.2 Sijoitusten luokittelu, 2A.1.3 Eläkevastuun kate, 2A.1.4 Vakavaraisuutta koskevat määräykset, 2A.1.5.2 Johdannaissopimuksia ja niiden käyttämistä koskevien perusteiden seuranta, 2A.1.5.3 Johdannaissopimusten luokittelu, 2A.1.6 Erinäisiä määräyksiä, 2A.2.1 Sijoitusten luokittelu, 2A.2.2 Vakuuksien arvostaminen ja niiden merkitys eläkevastuuta katettaessa sekä alaluvun 2A.1.5.1 määräykset ”Eläkesäätiön on jatkuvasti laskettava johdannais-

sopimusten suurin mahdollinen enimmäistappio. Enimmäistappion laskentamenetelmä on perusteluineen ja käytettyine parametreineen ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle vuosittaisen johdannaissopimuksia koskevan selvityksen yhteydessä.”

8 Muutoshistoria

Näitä määräyksiä ja ohjeita on muutettu niiden voimaantulon jälkeen seuraavasti:

Annettu xx.xx.xxxx, voimaan 1.1.2017

- *poistettu kappaleesta 2.1 merimieseläkelaki (1290/2006), laki eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta (1114/2006), sosiaali- ja terveysministeriön asetus luotto-luokista eläkelaitoksen vakavaraisuusrajaa laskettaessa (249/2011) ja sosiaali- ja terveysministeriön asetus Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen vastuuvelkaa katettaessa vastuuvelkaan rinnastettavista ja vähennettävistä eristä (1065/2008)*
- *poistettu kappaleesta 2.2 VakVarL 25 §*
- *muutettu luvussa 3 vakavaraisuus- ja katesäännökset vakavaraisuussäännöksiksi*
- *poistettu luku 4*
- *poistettu luku 8*
- *poistettu luku 9*

Formatted: Font: 10.5 pt, Not Bold
Formatted: Font: Not Bold
Formatted: Heading 2, No bullets or numbering
Formatted: Font: Italic
Formatted: Indent: Hanging: 0.05 cm, No bullets or numbering
Formatted: Bulleted + Level: 1 + Aligned at: 0 cm + Indent at: 0.64 cm
Formatted: Font: Italic
Formatted: Indent: Left: 2.3 cm, No bullets or numbering